SİLAHI TERK EDENLERE…

Yazan : Ebu Hacer; Abdulaziz b. İsa el-Mukrin

İLİM VE CİHAD

www.ilimvecihad.com

SİLAHI TERK EDENLERE

Hamd Salihlerin velisi olan Allah'adır. Güzel akıbet muttakileredir. Düşmanlık ise ancak zalimleredir. Nebimiz Muhammed'e, ailesine ve tüm ashabına salât ve selam olsun.

Allah azze ve celle şöyle buyuruyor: "**Ey iman edenler, sizi acı bir azaptan kurtaracak bir ticareti haber vereyim mi? Allah'a ve O'nun Resulü'ne iman edersiniz, mallarınızla ve canlarınızla Allah yolunda cihad edersiniz. Bu, sizin için daha hayırlıdır; eğer bilirseniz. O da sizin günahlarınızı bağışlar, sizi altlarından ırmaklar akan cennetlere ve Adn cennetlerindeki güzel konaklara yerleştirir. İşte 'büyük mutluluk ve kurtuluş' budur. Ve seveceğiniz bir başka (nimet) daha var: Allah'tan 'yardım ve zafer (nusret)' ve yakın bir fetih. Müminleri müjdele. Ey iman edenler, Allah'ın yardımcıları olun: Meryem oğlu İsa'nın havarilere: "Allah'a (yönelirken) benim yardımcılarım kimlerdir?" demesi gibi. Havariler de demişlerdi ki: "Allah'ın yardımcıları bizleriz." Böylece İsrail oğullarından bir topluluk iman etmiş, bir topluluk da inkâr etmişti. Sonunda Biz iman edenleri düşmanlarına karşı destekledik, onlar da üstün geldiler.**"[1]

Cihadda geçmişi olan ve geçirdiği günlerinde ayakları Allah yolunda tozlanan herkese…

Çatışmalara dalan, şehitleri gömen, yaralarınızla ve kanlarınızla izzet ve şeref yurdunu sulayan sizlere… Ey Allah düşmanlarını korkutan ve Allah için korkanlar, sizlere…

İzzetin manasını silah taşımakta ve hazırlıkta anlayan ve cennetin kokusunu cihad topraklarında bilen sizlere…

Dünyanın ne kadar çekici ve tatlı olduğunu ancak Allah katında bir sineğin kanadı kadar bile değeri olmadığını ve Allah katındakilerinin ebrarlar için daha hayırlı olduğunu idrak eden sizlere…

İzzet ve şeref yolunda bizleri bir araya getiren kardeşlik hakkına vefa olarak ve Resulullah'ın (sallallahu aleyhi ve sellem) bizlere emrettiği nasihat etmeyi yerine getirmek için bu sözlerimi sizlere yöneltiyorum.

O şöyle buyurmuştur: "Din nasihattir." Bizler: 'Kim için ey Allah'ın resulü?' diye sorunca "Allah için, kitabı için, resulü için, Müslümanların imamları ve avamı içindir" buyurdu.

[1] Saf: 10-14

Ey Mücahid…

Cihad sahasına bedeninden önce kalbinle uçup gittiğin günü hatırla. Seni hareket geçiren ne idi? O anda seni, ailenden ve sevdiklerinden ayrılmana sevk eden ne idi? Evinden ve arkadaşlarından uzaklaşmana? Bolluk, lüks ve rahat yaşam yurdunu terk edip garip, korkunun, açlığın kol gezdiği, malların, nefislerin ve meyvelerin durmaksızın eksildiği yurtta karar bulmana ne sevk etmişti seni? Ölüme giderken neler umuyordun. Evet, insanların çoğunun kaçtığı ölüme giderken…

Şöyle diyeceğini zannediyorum: Bu, Allah'a olan şevk ve cennetleri talep etmekti.

Şeyle söyleyeceğini zannediyorum: Ahirette rahat bir yaşam ve hakiki emniyeti yaşayabilmek için Allah yolunda ezalara tahammül ettim. Allah'ın sevabını umup rızasını arayarak öldürülme yerimi bulmaya çıktım. Tağutun hükmetmesinden ve zorbalık ve zulümle boynumuza sarılması üzerine dinin sancağını yükseltmek ve âlemlerin rabbinin şeriatını hakim kılmak için cihada çıktım. Erkeklerden, kadınlardan ve çocuklardan olan mustazaflara yardım için cihada çıktım. Yetimlerin gözyaşlarını silmek, dulların dertlerini hafifletmek ve Müslümanların dertlerine ve hüzünlerine ortak olmak için cihad yurduna çıktım. Kafirlerin, zorbalık ve kibirleriyle -Allah'ın onlara izzeti yazmasından sonra- Müslümanları zelil kıldıklarını, onlara hükmettiklerini ve alçalttıklarını görünce yaşam benim için huzurlu olamadı.

Şöyle diyeceğini zannediyorum: Allah'ın kitabını ve Resulullah'ın (sallallahu aleyhi ve sellem) sünnetini okudum ve onlarda izzet, şeref ve otoritenin müminlerin sıfatları olduğunu ve bunların sahiplerinin Müslümanlar olduğunu gördüm. "İzzet, Allah'ın, resulünün ve müminlerindir."

Allah'ın kitabında ve resulünün sünnetinde şunu buldum; Müslümanlar ne zaman Allah'ın şeriatından ve cihaddan yüz çevirirlerse o oranda Allah onlara zillet, alçaklık ve sıkıntı getirecektir. "Îne ile alışveriş yaptığınızda, ineklerin kuyruklarını tuttuğunuzda, ziraate razı olduğunuzda ve cihadı terk ettiğinizde Allah size öyle bir zillet musallat eder ki dininize dönmediğiniz sürece onu üzerinizden kaldırmaz."

Ve onlar ne zaman dünyaya meyleder ve savaşı kerih görürlerse çerçöp olurlar. "Bilakis siz o gün çoksunuz. Lakin sizler selin getirmiş olduğu çerçöp gibisiniz. Ve Allah düşmanlarınızın kalplerinden sizin korkunuzu alacak ve sizin kalplerinize vehn salacaktır." Dediler ki: Vehn nedir?" Allah resulü: "Dünyayı sevmek ve ölümü kerih görmektir" buyurdu.

Kitap ve sünnette şunu gördüm ki; ne zaman kuvvet ve galibiyet kafirlerde olursa onlar asla müminleri ve dinlerini bırakmayacaklardır. Onlar, Allahu teala'nın şu buyruğundaki gibidirler: "**Eğer güç yetirirlerse, sizi dininizden geri çevirinceye kadar**

sizinle savaşmayı sürdürürler."[2] Bu durumda çözüm Allah yolunda savaştır. **Artık sen Allah yolunda savaş, kendinden başkasıyla yükümlü tutulmayacaksın. Mü'minleri hazırlayıp-teşvik et. Umulur ki Allah, kafirlerin ağır-baskılarını geri püskürtür. Allah, 'kahredici baskısıyla' daha zorlu, acı sonuçlandırmasıyla da daha zorludur."**[3]

Şöyle diyeceğini zannediyorum: Allah subhanehu'nun şu buyruğunu işittiğim gün yola çıktım: "**Hafif ve ağır savaşa kuşanıp çıkın ve Allah yolunda mallarınızla ve canlarınızla cihad edin. Eğer bilirseniz, bu sizin için daha hayırlıdır."**[4] Ve Allah'ın kendi yolunda cihad edenlere hazırladığı fazileti ve büyük ecri bildiğim gün. "Allah yolunda geçirilen bir akşam yürüyüşü veya bir sabah yürüyüşü, dünya ve içindekilerden daha hayırlıdır." Şehadetin fazileti ise, bu büyük dereceye şevkimden ve tutkumdan gözümden uykularımı kaçırdı. **Allah yolunda öldürülenleri sakın 'ölüler' saymayın. Hayır, onlar, Rableri katında diridirler, rızıklanmaktadırlar. Allah'ın kendi fazlından onlara verdikleriyle sevinç içindedirler. Onlara arkalarından henüz ulaşmayanlara müjdelemeyi isterler ki onlara hiç bir korku yoktur, mahzun da olacak değillerdir. Onlar, Allah'tan bir nimeti, bir fazlı (bolluğu) ve gerçekten Allah'ın mü'minlerin ecrini boşa çıkarmadığını müjdelemektedirler."**[5]

Ey mücahid…

Burada sana şefkat eden birisinin nasihatini etmekte ve seni seven birisinin hatırlatmasını yapmaktayım. Ey aslan, inine geri dön, başını dik tut, Allah'ın sana bahşettiği izzet yolunda yürü ve bu nimet senden geri alınmadan silahını yüklen.

Şunu iyi bilmelisin ki ey kardeşim, insanlar arasında sana lütufta bulunarak cihad için seni seçen Allah, seni yüzüstü bırakmaya da kadirdir. "**Eğer Allah size yardım ederse, artık sizi yenilgiye uğratacak yoktur ve eğer sizi 'yapayalnız ve yardımsız' bırakacak olursa, ondan sonra size yardım edecek kimdir? Öyleyse mü'minler, yalnızca Allah'a tevekkül etsinler."**[6] İyi bil ki, sen ancak Allah'ın tevfiki ve kolaylaştırması ile mücahid oldun. Sana fazlını daha da artırması için onun nimetine şükret. "**Rabbiniz şöyle buyurmuştu: "Andolsun, eğer şükrederseniz gerçekten size arttırırım ve andolsun, eğer nankörlük ederseniz, şüphesiz, benim azabım pek şiddetlidir."**[7]

Mücahid askerlerden ve onun ihlâslı ordusu arasında olmandan sonra Allah'ın seni oturanlarla birlikte görmesinden kork.

---

[2] Bakara: 217
[3] Nisa: 84
[4] Tevbe: 41
[5] Ali İmran: 169-171
[6] Ali İmran: 160
[7] İbrahim: 7

Allah tarafından rahatlık, itminan ve sekinet içinde geçirdiğin şiddetli savaş günlerini hatırlamıyor musun? **"Allah, bunu, yalnızca bir müjde ve kalblerinizin tatmin bulması için yapmıştı; (yoksa) Allah'ın katından başkasında nusret (zafer ve yardım) yoktur."**[8]

Cihad günlerini ve o günlerde taşımış olduğun islamın derdini ve İslam beldelerini düşmanların sömürgesinden ve zelil kılmasından kurtarma tasalarını hatırlamıyor musun?

Hendeklerdeki ribat günlerini, Allah'ın vaadine olan güvenini ve seni cihaddan çevirmek için ellerindeki tüm imkanlarıyla cihaddan alıkoymaya çalışanlardan yüz çevirdiğin günlerini hatırlamıyor musun?

Yalnızca Allahu teala'nın kâinatta tasarruf sahibi olduğunu onun dışında buna kimsenin sahip olmadığını ve beşerin ne kadar güç ve kuvvet sahibi olursa olsun Allah'ın kuvveti yanında hiçbir şey olmadığı kendi gözlerinle gördüğün şiddet ve sıkıntı anlarını hatırlamıyor musun?

Öldürmek ve yok etmek için kafirlerin liderlerini ele geçirmeyi temenni ettiğin ve Allah için kınamacının kınamasından korkmadığın günlerini hatırlamıyor musun?

Soruyorum: Bu dine ve islama olan gayretin nerede? Bunu yalnızca iddia ve sözle mi sınırlı tutuyorsun? Haçlı askerleri tarafından gasp edilen Müslüman bacılarına olan hamiyetin nerede? Bu askerler ırak ve Afganistan topraklarına kendi ülkelerinden gelmemişlerdir. Hayır, bilakis bunlar oralara bizim yurtlarımızdan gelmişlerdir; Arap yarımadasından ve Muhammed'in (sallallahu aleyhi ve sellem) yurdundan.

Sovyet ve Sırp savaşı döneminde bildiğimiz izzetin nerede? Yoksa işgal ettikleri yurtlarımızdaki Amerikalı ve İngilizlerden olan Rumların yaptıkları gözümüzden mi kaçmaktadır? Haçlıların Arap yarımadasında saygı ve ikram içinde yaşarlarken mücahid kardeşlerinin zindanlara kapanırken, sürgün edilirken yada haçlıların hizmetçileri olan bu zalimlerin elinde şehid olurlarken senin izzet ve şerefin nerede?

Benim ve senin yurdun olan Arap yarım adasında petrol kaynaklarını ellerine geçirmişlerken sen neredesin? Bununla iktisatlarını kuvvetlendirip, Müslümanların ülkelerine üşüşen askerlerini desteklerken…

Uzun zamandır tağutların yada haçlıların zindanlarında olan mücahid kardeşlerin karşısında neredesin? Demirler onları ağırlaştırdı ve oturmaları çok uzun dürdü. Hala esirleri kurtaracak ve bağlarını çözecek Allah'ın aslanlarını beklemekteler.

[8] Enfal: 10

İşgal edilmiş topraklar geri alınana kadar cihadın sana farzı ayn olduğunu unuttun mu? Yine Allah'a imandan sonra, dini ve dünyayı ifsat eden saldırgan düşmanı def etmekten daha önemli bir vacip olmadığını da unuttun mu? Bu düşmanların başında ise, bu gün Arap yarımadası topraklarında konuşlaşmış olan haçlı orduları gelmektedir. Müslüman esirlerin kurtarılmasının vacip ve boynumuzda bir emanet olduğunu ve onlardan intikam almadığımız ve onlara karşı görevlerimizi yerine getirmediğimiz için günahkâr olduğumuzu unuttun mu?

Mücahidlerin imamı Muhammed'in (sallallahu aleyhi ve sellem) ölmeden önce söylediği şu sözlerini unuttun mu: "Müşrikleri Arap yarımadasından çıkartın!"?

Ey mücahid…

Eğer bu gün seni cihaddan alıkoyan zaferin gecikmesi, yolun uzun oluşu, ürkütücülüğü ve yürüyenlerin azlığı ise, bunun Allahu teala'nın kainatındaki sünneti olduğunu hatırla. Zira Allah subhanehu acelecilere zafer vermez. Bilakis kendi ordusunu diğerlerinden ayırmak, münafıkları müminlerin arasından elemek ve pis olanı temiz olandan çıkarmak için bu tür engellerle insanları imtihan eder. **Yoksa siz, Allah, içinizden cihad edenleri belirtip-ayırdetmeden ve sabredenleri de belirtip-ayırdetmeden cennete gireceğinizi mi sandınız?"**[9]

Şunu iyi bilmelisin ki, dünyanın tabiatı keder ve sıkıntılardır. Dünyaya meylettiğini farzet, kendini rahat hissedecek misin? Hayat senin için güzelleşecek mi? Kim dünyayı ahiretten daha üstün görebilir. Allah ve resulü bizlere diğer şeylerden daha güzel değil midir? "**De ki: "Eğer babalarınız, çocuklarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, aşiretiniz, kazandığınız mallar, az kâr getireceğinden korktuğunuz ticaret ve hoşunuza giden evler, sizlere Allah'tan, O'nun Resûlü'nden ve O'nun yolunda cihad etmekten daha sevimli ise, artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyedurun. Allah, fasıklar topluluğuna hidayet vermez."**[10]

Mücahid kardeşim, eğer sendeki imtihanın zorluğu, yorgunluk, sıkıntı ve diğer milletlerin üzerimize üşüşmesi ise, bunlara karşılık kıyamet gününün korkularını, ateşin sıcaklığını, beklemenin ve sıratın sıkıntılarını, kabri, fitnesini ve azabını düşünerek teselli bul. Yoksa Allah'ın azabına tahammül etmeye gücün var mıdır? **"Bu sıcakta (savaşa) çıkmayın" dediler. De ki: "Cehennem ateşinin sıcaklığı daha şiddetlidir." Bir kavrayıp-anlasalardı."**[11]

Bu oturan kimsenin yaşamış olduğu yaşam hangi yaşamdır? Namazı, orucu, haccı ve tüm ibadetlerinin nasıl olduğunu bir anlayabilseydim! Allah'a yemin olsun ki, eğer kalbinde bir hayat kalmış olsaydı bu yaptıklarından huşu ve tat alamazdı. Ve

[9] Ali İmran: 142
[10] Tevbe: 24
[11] Tevbe: 82

bunların etkilerinin çok az olduğunu, olanların ise yalnızca şekillerden ibaret olduğunu idrak ederdi. Zira onun ibadetleri, onu fuhşiyat ve münkerden alıkoymamaktadır. Bir mücahidin, vacip olan bir cihadı bırakıp oturmasından ve sonra, içinde küfür, fısk ve isyanın aleni bir şekilde işlendiği bir dünyada yaşamasından daha büyük hangi münker olabilir?

İbn Kayyim (rahimehullah) şöyle der: "Allah'ın mahremlerinin çiğnendiğini, hudutlarının zayi edildiğini, dininin terk edildiğini ve Resulullah'ın (sallallahu aleyhi ve selem) sünnetinden yüz çevrildiğini gördüğü halde serin bir kalple duran kimse de hangi din ve hangi hayır kalmıştır? Batıl ile konuşanın, konuşan şeytan olduğu gibi, bu kimsede dilsiz şeytandır. Dinin musibeti, yemekleri ve makamları kendilerine teslim edildiği sürece, din üzerinde cereyan eden olaylara aldırış etmeyen bu kimselerden başka kimdendir. Onların en seçkinleri, dudaklarını yalayarak hüzünlenenlerdir. Eğer makamında veya malında az bir eksiltilme mevzusu olsa, varını yoğunu ve tüm enerjisini ortaya koyar ve gücü nispetince karşı koymanın üç mertebesini işletir. Bu kimseler, Allah'ın gözünden düşmeleri ve gazabını kazanmaları ile birlikte dünyada da, farkında olmadan olabilecek en büyük musibet ile karşı karşıya gelmişlerdir. Bu musibet, kalplerin ölmesidir. Zira kalbin hayatı ne kadar olursa, Allah ve resulü için gazaplanması o derece fazla ve dini desteklemesi o derece kuşatıcı olacaktır.

İmam Ahmed ve diğerlerinin aktardıkları bir hadiste şöyle geçmektedir: "Allah subhanehu bir meleğine falanca köyü yerin dibine geçirmesini vahyetti. Bunun üzerine melek: 'Ey Rabbim, nasıl olur, onların arasında falanca abid bulunmaktadır?' diye sorunca 'Ondan başla, zira hiçbir gün onun yüzü benim için bozulmamıştır' buyurmuştur."

Ebu Amr'ın naklettiği bir hadiste şöyle geçmektedir: "Allah peygamberlerinden birisine falanca zahide şöyle demesini vahyetmiştir: 'Dünyadaki zühdünle hızlı bir şekilde rahata eriştin. Kendini bana vermenle izzet edindin. Lakin benim sana gerekli gördüğümle ilgili ne yaptın?' Zahid: 'Ey rabbim, bana gerekli kıldığın şeyde nedir?' diye sorunca 'Benim için birisini dost edindin mi veya benim için birisini düşman edindin mi?' buyurur." İbn Kayyim'in sözleri burada son bulur.

Mücahid kardeşim, eğer nefsinin seni aldatmasından sonra, daha önce yaptığın cihadının senin için yeterli olacağı ve sorumluluğun boynundan kalkacağı zannına kapılmışsan, böyle bir düşünceden Allah'a sığınmanı söyleriz. Bu, cihadınla Allah'a karşı minnet etmen olur. O dilemeseydi hidayet bulamazdın, sadaka veremezdin ve namaz kılamazdın. "**Müslüman oldular diye sana minnet etmektedirler. De ki: "Müslümanlığınızı bana karşı minnet (konusu) etmeyin. Tam tersine, sizi imana yönelttiği için Allah size minnet etmektedir. Eğer doğru sözlüler iseniz."**[12]

[12] Hucurat: 17

Kaab b. Malik (radiyallahu anh) Resulullah'ın (sallallahu aleyhi ve sellem) ashabındandı ve onunla birlikte savaşlara katılmıştı. Zorluk gününde nefsi onu zayıf düşürüp cihaddan alıkoyunca, seninde bildiğin üzere olanlar oldu. Öyle ki Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) ve diğer Müslümanlar Onu terk ettiler. Onu mazur görmedikleri gibi bazıları Onu nifakla itham ettiler. Eğer Allah'ın Ona rahmeti olmasaydı hüsrana uğrayanlardan olurdu. Ve insi ve cini şeytanlardan ve zayıf nefsinden oluşan düşmanlarının bir araya gelip ayağını kaydıracağı ve cihaddan soğutacağı samimi mücahidlere ders olması için Allahu Teala O ve iki arkadaşı hakkında, şu büyük ayetleri indirmiştir. "**(Savaştan) Geri bırakılan üç (kişiyi) de (bağışladı). Öyle ki, bütün genişliğine rağmen yeryüzü onlara dar gelmişti, nefisleri de kendilerine dar (sıkıntılı) gelmişti ve O'nun dışında (yine) Allah'tan başka bir sığınacak olmadığını iyice anladılar. Sonra tevbe etsinler diye onların tevbesini kabul etti. Şüphesiz Allah, (yalnızca) O, tevbeleri kabul edendir, esirgeyendir. Ey iman edenler, Allah'tan sakının ve doğru (sadık)larla birlikte olun.** "[13]

Evet, sadık mücahidlerle birlikte olun ve yalancı münafıklarla birlikte olmayın. "**Medine halkına ve çevresindeki bedevilere, Allah'ın elçisinden geri kalmaları, kendi nefislerini onun nefsine tercih etmeleri yakışmaz. Bu, gerçekten onların Allah yolunda bir susuzluk, bir yorgunluk, 'dayanılmaz bir açlık' (çekmeleri), kâfirleri 'kin ve öfkeyle ayaklandıracak' bir yere ayak basmaları ve düşmana karşı bir başarı kazanmaları karşılığında, mutlaka onlara bununla salih bir amel yazılmış olması nedeniyledir. Şüphesiz Allah, iyilik yapanların ecrini kaybetmez. Küçük, büyük infak ettikleri her nafaka ve (Allah yolunda) aştıkları her vadi, mutlaka Allah'ın yaptıklarının daha güzeliyle onlara karşılığını vermesi için, (bunlar) onlar adına yazılmıştır.**"[14]

Sonra şunu da bilmelisin ki ey kardeşim, kuşkusuz nefsine fayda sağlaman ve boynunu ateşten kurtarabilmen için cihada muhtaç olan sensin. "**Kim cihad ederse, yalnızca kendi nefsi için cihad etmiş olur. Şüphesiz Allah, alemlerden müstağnidir.**"[15]

Eğer cihadı terk etmişsen ondaki öncülüğün sana bir fayda sağlamayacaktır ve Allahu Teala cihad şerefini ve izzetini Allah'ın onları sevdiği onlarında Allah'ı sevdiği bir topluluğa bırakacaktır. "**Eğer siz yüz çevirecek olursanız, sizden başka bir kavmi getirip-değiştirir. Sonra onlar, sizin benzeriniz de olmazlar.**"[16]

[13] Tevbe: 118-119
[14] Tevbe: 120-121
[15] Ankebut: 6
[16] Muhammed: 38

Eğer savaşa kuşanıp-çıkmazsanız, O sizi pek acı bir azapla azaplandıracak ve yerinize bir başka topluluğu getirip değiştirecektir. Siz O'na hiç bir şeyle zarar veremezsiniz. Allah, her şeye güç yetirendir.”[17]

Bu dinin zaferi senin cihadına bağlı değildir. Allah’ın emri yerine gelir ve bunu engelleyebilecek hiçbir şey yoktur. Onun hizbi yardım olunacaktır ve orduları galip gelecektir. Müşrikler istemeseler de onun dini hakim olacaktır. Tüm bunlarla birlikte Allah’ın sana zorunlu kıldığı hak gereği sen bundan sorumlusun.

Ey mücahid…

Eğer seni cihaddan geri koyan, şüpheler ve vesveseler ise bunlardan ve bunların sahiplerinden Allah’a sığın. İyi bil ki, Allah’ın şeriatında sabit durmayı öğrensen de insi ve cini şeytanlar seni bırakmayacaklardır. Bilakis seni itaatten çevirmek için tüm güçlerini ortaya koyacaklardır. Hatta eğer seni dinden çıkarmaya güçleri yeterse bunu da yapacaklardır.

Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyuruyor: “Kuşkusuz şeytan Âdemoğlunun yollarına oturacaktır. Onun İslam yoluna oturur ve şöyle der: ‘Müslüman olup, dinini, babalarının dinini ve babanın babalarının dinini terk mi ediyorsun?’ Lakin o ona isyan eder ve Müslüman olur. Sonra onun hicret yoluna oturur ve şöyle der: ‘Hicret edip yurdunu terk mi ediyorsun? Muhacirin misali uzun yoldaki atın misali gibidir.’ Bunda da ona isyan eder ve hicret eder. Sonra onun cihad yoluna oturur ve şöyle der: ‘Cihad edeceksin, ki bu nefsin ve malın zorluklara girmesidir. Savaşacaksın, öldürüleceksin, kadınınla evlenilecek ve malın paylaşılacak?’ ona da isyan eder ve cihad eder. Resulullah şöyle buyurdu: ‘Kim bunu yaparsa bu kimseyi cennete sokmak Allah üzerine bir haktır. Kim bu uğurda öldürülürse bu kimseyi cennete sokmak Allah üzerine bir haktır. Veya hayvanı onu düşürüp ölse bu kimseyi cennete sokmak Allah üzerine bir haktır.”

Bil ki, cihaddan soğutanlar, seninle çokça konuşup sana kuruntu maslahatlardan bahsederek Arap yarımadasındaki cihad hakkında sana şüpheler sokup bunda bir fayda olmadığını ve bunun zararının faydasından daha fazla olduğunu telkin etmişlerdir. Fakat ben sana insanların sözlerine itibar etmemeni ve yüce olan Allah’ın sözüne kulak vermeni tavsiye ederim: “**Ey iman edenler, ne oldu ki size, Allah yolunda savaşa kuşanın denildiği zaman, yer(iniz)de ağırlaşıp kaldınız? Ahiretten (cayıp) dünya hayatına mı razı oldunuz? Ama ahirettekine (göre), bu dünya hayatının yararı pek azdır. Eğer savaşa kuşanıp-çıkmazsanız, O sizi pek acı bir azabla azablandıracak ve yerinize bir başka topluluğu getirip değiştirecektir. Siz O'na hiç bir şeyle zarar veremezsiniz. Allah, her şeye güç yetirendir.”**[18]

---

[17] Tevbe: 39
[18] Tevbe: 38-39

Kuruntu maslahatları bir tarafa bırak. Bazı laik ve zındıkların Allahu teala'ya sövmelerinden ve hiç kimsenin de buna karşı çıkmayıp intikam almamasından sonra hangi maslahat gözetilebilir? Haçlıların yurtlarımıza savaş açıp başımıza bombalar yağdırmasından sonra daha hangi maslahatı umuyoruz? Amerika ve yandaşlarını razı etmek için etrafımızda Müslümanlar kaçırılıp suçlu muamelesi görürken hangi maslahatı gözetiyoruz? Her gün İslam akidesi boğazlanıp eserleri toplumumuzdan silinirken hangi maslahatı muhafaza etmeye çalışıyoruz? Laiklere imkanlar sağlanıyor, dinle istihza ediliyor, Rafizi ve laiklerle uzlaşmalara gidiliyor, dini eğitim metotları, şirki ve müşrikleri himayeye değiştiriliyor, dinlerinin şiarlarını yerine getiren Rafiziler savunuluyor ve tağutların ve haçın hizmetçilerinin güçleri himaye ediliyor…

Allah'a ve resulüne sövülmesinden, uydurma kanunların ve Allah'ın indirdikleri dışındaki hükümlerin yönetime geçmesinden ve insanların kalplerinden dinin şiarlarının silinmesinden sonra bir maslahat mı kalır?

Tüm bunlarla birlikte onların aldatmalarına aldırış etme. Allah'ın kitabında ve resulünün sünnetinde, Allah'ın İblis'in ve askerlerinin vesveselerini açığa çıkaracak ilim, hidayet ve nur vardır. Özelliklede tevhid ve cihad konularında açıklık vardır. Öyle ki Allah'ın insanlara olan rahmetinden bu konularda hakkı bilmeleri için çok sıkıntılara girmelerine gerek bırakmamıştır. Rabbinin kitabını ve nebinin sünnetini oku, dininde fıkıh sahibi ol ve hak ile yürüyen ve onunla adaleti bulan sadık alimlerin yolundan yürü.

Onlar, salim fıtrat üzere olanlara kapalı değillerdir. Onların bazı alametleri; onlar sözlerinin ardından amel ederler. Sözü fiiline ters düşen, hıyanete ve dalalete daha yakındır. Sultanların kapısında gezinip yalakalık yapanlar ise dünyanın talipleri ve heva ashabıdırlar. Onların açık hallerinin gizli hallerine muhalif olduğu gözükse de. Dünyevi maslahatlar peşinde gidenlerde böyledir. Olaylara takılıp kalan, bir ilke üzerine sebat edemeyen ve bir yola devam edemeyenler. Bunlar ancak kolay olan ve sıkıntısı gözükmeyen yollarda yürürler. Yol ters gözüktüğünde ise yolun başından geri dönerler ve döndükleri yeri de kardan sayarlar.

Ey mücahid…

İşte tarihi ve olayların akışını takip etmen neticesinde kafirlerin her geçen gün bize olan düşmanlıklarını, bizi zillete düşürmelerini ve dinimizi ve dünyamızı daha fazla ifsat ettiklerine sende kendi gözlerinle şahit olmaktasın. Hatta cihad olmamış olsa bile, düşmana olan bu yakınlığın alışıla gelen ve inkar edilmeyen bir şey olduğunu görürsün.

İşte değişenin ne olduğunu sende görmektesin. Onlar bize saldırdıkları gibi bizde onlara saldırmaya başladık, bize eza verdikleri gibi bizde onlara eza vermeye başladık, bizi korkuttukları gibi bizde onları korkutuyoruz. Ve bizler cihadımızla

onların batılılaşma ve Müslümanların beldelerini ifsat etme yollarını bozuyoruz. Cihaddan soğutanların (mürcifunların) sözlerine aldırış etme. Cihad, onların bu tür ifsatlarını daha da coşturmaktaymış(!) zira hakikat şu ki, cihad bu kirli planları ortaya çıkarmaktan, gözler önüne sermekten ve Allah'a hamd olsun başarısız kılmaktan başka bir şey yapmamaktadır. Bu iddianın doğru olduğunu farz etsek bile, her zaman ve her mekanda düşmanın, hasmının gücünü hissettiği oranda düşmanlığını artırması gerekecektir. Lakin itibar sonuca ve neticelere göre verilir. Şöyle ki, zafer ve kazanç elde eden, sonuna kadar sabredendir. Böylece şiddetin, zorluğun ve ezanın zirvesi; zaferin tadına, lezzetine ve kazancına dönüşür.

Mücahid kardeşim…

Müslümanların beldelerindeki bu tağutların, Amerika ve beraberindeki haçlı ve Yahudilerin emirlerini yerine getirişlerini görmüş bulunmaktasın. Tevhidin izhar edilmesi, haykırılması ve düşmanları ile savaşılması maslahatına hiçbir maslahat tercih edilemez. Hatta bu, canların katledilmesine, malların, nefislerin ve meyvelerin eksilmesine neden olsa bile. Allah yolunda bunların hepsi kolaydır. Allah'ın şeriatı hakim olana, emirleri uygulanana ve dinin tümü Allah'a ait olana dek bu böyle devam eder.

Ey mücahid…

Eğer seni oturtan, ümitsizlik ve bıkkınlık ise bunlara teslim olma. Ve şer'i ve vakii olarak, sende ümit doğuracak ve coşkunu yenileyecek deliller bulacaksın. İşte rabbimiz subhanehu ve Teala zaferin bizim olacağına ve yeryüzünün mirasçısı biz olacağımıza ant içiyor: "**Andolsun, biz Zikir'den sonra Zebur'da da: "Şüphesiz Arz'a salih kullarım varisçi olacaktır" diye yazdık. Gerçek şu ki kulluk eden bir topluluk için bunda (Kur'an'da) 'açık bir mesaj' (veya gerçek bir çıkış yolu) vardır."**[19]

Andolsun, (peygamber olarak) gönderilen kullarımıza (şu) sözümüz geçmiştir: Gerçekten onlar, muhakkak nusret (yardım ve zafer) bulacaklardır. Ve hiç şüphesiz; bizim ordularımız, üstün gelecek olanlar onlardır. "[20] Gönderdiğimiz kullarımız için gerçekleşecek olan sözümüz geçti; düşmanlarına karşı hüccet ve kuvvetle galip geleceklerdir. Ve bizim yolumuzda cihad eden mücahid askerlerimiz akıbet ve netice itibarı ile her yerde düşmanlarına galiptirler.

Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyuruyor: "Bu din var olduğu sürece Müslümanlardan bir grup onun için cihad eder."

Başka bir hadiste ise şöyle buyurmaktadır: "Müslümanlar Yahudilerle savaşana dek kıyamet kopmayacaktır. Müslümanlar onları öldürecekler ve Yahudi bir taşın ve

[19] Enbiya: 105-106
[20] Saffat: 171-173

ağacın arkasına saklanacak ve o taş veya ağaç: 'ey Müslüman, ey Allah'ın kulu, arkamda bir Yahudi var gel ve onu öldür' diyecek."

Başka bir hadiste ise şöyle buyurmaktadır: "Çamurdan ve çadırdan ne kadar ev varsa Allah hepsine islamı sokacaktır. Azizin izzetiyle yada zelilin zilletiyle. Allah'ın islamı izzetlendirdiği izzetle ve şirki zelil kıldığı zilletle."

Müslümanların vakıası ise tamamıyla birbirine zıt iki tablo üzerinedir. İçine şirk, küfür, nifak, isyan, zulüm, azgınlık ve fücurun doldurduğu kapkaranlık bir tablo. Bu dünyanın genelini kapsamıştır. Buralarda Müslümanlar zillet, bağımlılık ve sömürge hayatı yaşamaktadırlar.

Resulullah'ın (sallallahu aleyhi ve sellem) şu hadisi de bunu tasdik etmektedir: "Îne ile alışveriş yaptığınızda, ineklerin kuyruklarını tuttuğunuzda, ziraate razı olduğunuzda ve cihadı terk ettiğinizde Allah size öyle bir zillet musallat eder ki dininize dönmediğiniz sürece onu üzerinizden kaldırmaz."

Bunun karşısında ise nur, iman, hidayet, takva ve iffet yayan parlak bir suret vardır. Bunda ise zillet ve alçalmışlığa alışamamış mücahid muvahhid gençlerin simaları belirir.

Bu suret, her ne kadar küçük ve sınırlı olsa da her geçen gün artmaktadır. Hakkın, islamın ve sünnetin güneşi doğması için karanlık kaleleri aşmaktadır. O küçük ve sınırlıdır lakin gelişmektedir. Eksilmiyor ve yeryüzünü -zulüm ve azgınlıkla dolduğu gibi- adalet ve doğrulukla dolduracak olan Raşit hilafet ikame edilene dek geri adım atmayacaktır. Gözün bu parlak tabloda olsun. Bu, Allah'ın izni ile tevhid ve Allah yolunda cihad ile ayakta kalmıştır. Sen ise onun alanını genişletmek ve köklerini daha da sabitlemek için var gücünü ortaya koy.

Ey cihad gençleri…

Sizin nefisleriniz izzetlidir. Dininizde alçaklığa razı olmayın. Aksi halde Allah'a iman eden ve dinini seven bir mümin için, Arap yarımadasının bu günkü halini gördükten sonra hangi yaşantı güzel olabilir? Düşmanların bizlere tuzaklar kurduklarını, onların dinlerine tabi olmamızı istediklerini, kendi dinimizden sapmamızı ve onların dinlerine tabi olmadıkça ve hüsrana uğramış bir şekilde arkamızı dönmediğimiz sürece bizden razı olmayacaklarını anlamıyor muyuz?

Ey cihad gençleri…

Bu şefkatli ve nasihat eden birisinin vasiyetidir. Ümmetiniz hakkında Allah'tan korkun. Bugün ümmetin size en fazla ihtiyacı olduğu gündür. Ve bugün Allah'ın günlerinden bir gündür. Öyleyse Allah'a kendinizdeki hayırları gösterin. Allah'ı doğrulayın ki Allah'ta sizi doğrulasın. Dünya ve şehvetlerinden, ve güzelliklerine

bağlanmaktan kurtulun. Bugün meydan ve savaş günüdür. Tembellik ve kilu kal günü değil. Düşmanı atının gemini tutmuşken cihaddan yüz çevirene Allah'ın yardımı gelmez. Düşmanı haççı uğruna ölüme giderken, dininde alçaklığa razı olana Allah'ın teyidi gelmez. Bizler kendi işlerimizle oyalanırken ve düşmanlarımızda savaş için hazırlanırken hatta ihtilaldeyken hangi zaferi bekliyoruz. Bizler hırslı bir şekilde dünya ve mal peşinde koşuştururken ve vaktimizin ne azını nede çoğunu cihada ayırmadan hangi kurtuluş gelir?

Kurtuluşu umuyorsun ama onun yolunda yürümemişsin

Gemiler karada yürümezler.

Ey cihad ehli ve gençleri…

Ben sizin için feryat gününden korkuyorum, haşr ve dönüş gününden. O gün haçlılardan ve Arap yarımadasında yaptıklarından ve sizinde tüm bunlardan yüz çevirmenizden hesaba çekileceksiniz. Haçlı askerlerinin, sizin beldelerinizden muhasaraları sebebiyle katledilen bir milyon iki yüz bin ıraklı çocuktan ve tüm bunlardan gafletinizden hesaba çekileceksiniz. Sizin diyarlarınızda konaklayan savaşçıların elleriyle yıkılan evlerden, yağmalanan köylerden ve çiğnenen ırzlardan ve sizinde tüm bunlara susmanızdan hesaba çekileceksiniz. Yakıtı bizim beldelerimizden olan, harp gemilerini bizim denizlerimizde yürüten ve filolarını bizim topraklarımıza yerleştirerek haçlıların uçakları ile bombalanan Taliban İslam devleti hakkında yarın rabbimize ne diyeceğiz?

Rafizilerin bizim beldelerimizde açıktan ve aleni bir şekilde sahabelere sövmelerine, bazı sahabelerin kabirlerini hakir görüp diğer bazılarında da aşırıya gitmelerine ve Medine hareminin yanında Allah'tan başkalarına dua etmeleri sorulduğunda yarın rabbimize ne cevap vereceğiz. Tüm bu olanları hepimizde çok iyi bilmekteyiz ve hareket etmeden sakin bir şekilde oturmaktayız. Haçlı tağutlardan birisinin Allah'ın haremine yakın bir yere gelip gözler önünde Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) ve eşleri ile istihza etmesi ve Müslümanların kadınları hakkında şiir söylemesi sorulduğunda yarın rabbimize ne diyeceğiz?

Ey cihad ehli ve gençleri…

Ben hepimiz için Allah'ın kıskançlığından korkuyorum. Eğer cihadı terk eder ve bizim desteğimize en fazla ihtiyaç duydukları bir vakitte Müslümanları yüz üstü bırakırsak üzerimize Allah'ın gazabının gelmesinden korkuyorum. Müslümanların yüz üstü bırakılması ve onlara karşı kafirlere yardım edilmesi nedeniyle Allah'ın azabı geldiğinde nereye kaçılabilir? Bizimle Allah arasında bir nesep bağı yoktur. Ve Allah kullarına zulmedecek değildir.

Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyuruyor: “Hürmetinin ezildiği ve ırzının çiğnendiği bir yerde bir müslümanı yüz üstü bırakan bir kimseyi, Allahu Teala yardım görmeyi istediği bir yerde yüz üstü bırakır. Irzının çiğnendiği ve hürmetinin ezildiği bir yerde bir müslümana yardım edene, Allahu Teala, yardım görmeyi çok istediği bir yerde yardım edecektir.”

Cihadı terk ettikleri gün Müslümanların Bağdat’ta koyun gibi nasıl kesildiklerini unuttunuz mu? Allahu Teala şöyle buyuruyor: “**Ey iman edenler, size hayat verecek şeylere sizi çağırdığı zaman, Allah'a ve Resûlü'ne icabet edin. Ve bilin ki muhakkak Allah, kişi ile kalbi arasına girer ve siz gerçekten O'na götürülüp toplanacaksınız. Ve sizlerden yalnızca zulmedenlere isabet etmekle kalmayan bir fitneden korkup-sakının. Bilin ki, gerçekten Allah (ceza ile) sonuçlandırması pek şiddetli olandır.** “[21]

Allah’ın kalplerinizle arasına girmesinden ve cihadı istediğiniz halde güç yetiremeyeceğinizden korkmuyor musunuz?

Ve ben bu gün sizleri, Allah yolunda cihada, ihtilalcıları kovmaya, tembelliği ve dünyaya meyli terke çağırıyorum. Geride kalan kadınlarla birlikte olmaya razı olmuş, dünya hayatı ve süsünün meşgul ettiği oturanların mazeretleri ile cihadı terk için mazeret getirmeyin. Allah’a yemin olsun ki ben size nasihat etmekteyim ve acımaktayım. Bununla birlikte ben sizin ne en bilgilinizim nede faziletliniz. Fakat fıkhını, kendisinden daha fakih olana taşıyan niceleri vardır.

Allah’ım tebliğ ettim mi, Allah’ım şahit ol. Allah’ım tebliğ ettim mi, Allah’ım şahit ol. Allah’ım tebliğ ettim mi, Allah’ım şahit ol.

Kardeşiniz Ebu Hacer; Abdulaziz b. İsa el-Mukrin

Mütercim: Muhammed Atta

İLİM VE CİHAD

www.ilimvecihad.com

[21] Enfal: 24-25